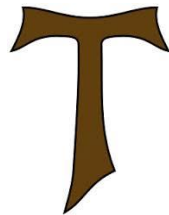

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 25

maig 2020

núm. 233 BIS

Web: ofscat.jimdo.com - ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

PAU I BÉ:

Els germans i germanes es van aplegant en aquest lloc tan bonic per simple i agradable. Alguns han vingut de més lluny i han sortit força d'hora, però l'expectativa d'una trobada transcendent dels uns amb els altres i dels altres amb els uns ens ho posa molt fàcil. I més amb la rebuda generosa de la fraternitat que enguany ens acull. Amb el cafetó a punt, i unes pastes, coca o galetes, les salutacions i abraçades, el caliu va creixent i intuïm que el dia serà molt especial.

No, no he remenat l'arxiu de cròniques d'antigues d'Assemblees anuals, tampoc no he fet com molts reporters que ja es preparen el text i només els hi cal afegir alguna data numèrica, o el nom del conferenciant, o alguna anècdota.

És un present que hauria estat aquest diumenge 10 de maig, però que no ha estat possible, en aquesta situació que vivim, palpem i sofrem, alguns molt, però que no acabem, almenys jo, d'acceptar-la...

És somiar de com celebrarem l'Assemblea Anual l'any vinent, de com aquesta situació inesperada ens donarà impuls i raó i arguments per celebrar la trobada de tots els germans i germanes de l'Orde Secular de Catalunya amb il·lusió i vera fraternitat.

Però encara estem en temps de mascaretes, potser per a bastant temps encara. Alguns diuen que serveix per a poca cosa, i ni tan sols la porten. D'altres que caldria fer-la obligatòria. El que és més per acceptat per tothom és que hom l'ha de portar més per protegir els altres que no per protegir-se un mateix. I no és suficient argument?

El problema de la mascareta és que fa difícil l'expressió, i a mi que m'agrada repartir somriures a tort i a dret em deixa una sensació frustrant... He pensat de dibuixar un somriure a la mascareta, ben gros i maco, però encara no ho he fet. Em donaria la sensació de ser tot jo un emoticona.

Doncs aquest diumenge toca pensar una mica amb l'Assemblea Anual que no serà i amb la propera que, si Déu vol, sí que serà.

Carles Llompart, ministre provincial OFS Catalunya

Adjuntem carta del Ministre nacional de Espanya,
“ Abrimos nuestra BOLSA DE AMOR”

POSTVERITAT I DEMAGÒGIA. UNA DEFENSA DE L'ESGLÉSIA AMB MAJÚSCULES.

Aquests dies de confinament he estat testimoni d'un munt de discursos demagògics que, ho reconec, m'han posat de mal humor. Tots hem pogut veure fotos i escrits per les xarxes on, parlant amb plata, es posa a parir l'Església atacant-la d'insolidària, de teatrera, d'egoista i a tots els creients cristians d'hipòcrites perquè mentre resem per un costat (fet que per aquests és quelcom inútil) per una altra anem al metge a curar-nos.

És indignant tanta ignorància i tanta mala llet. Església no és el conjunt de bisbes, cardenals i capellans, sinó el conjunt de tots els catòlics. De tots. El munt de ciutadans que dia rere dia estan al costat dels més necessitats, col·laborant amb caritat, el Pa de Sant Antoni i amb una gran varietat d'entitats de caire social, persones que no sols en temps de confinament dediquen el seu temps per ajudar als altres sinó els 365 dies de l'any, amb silenci, amb humilitat, sense demanar res més que un somriure de la gent a la que s'ajuda, no en diu res.

Tots aquests memes, fakes i difamacions vàries tampoc tenen en compte els milers de sacerdots que hi ha dins l'Església universal que són honrats, coherents, sensibles i que estan al costat dels seus feligresos amb una pràctica religiosa coherent amb la seva fe.

És evident que l'Església és molt gran, amb milions de persones i que és impossible que tots els seus membres siguin models de conducta. Al cap i a la fi tots els cristians som humans i, com a tals, imperfectes com ho són també la resta dels humans no cristians i aquest fet no sols afecta a l'Església sinó a totes les entitats, col·lectius i agrupacions en general.

Per un altre costat no hi ha més cec que el qui no vol veure. Solament cal una mica de temps per comprovar la quantitat de temps i diners que l'Església dedica a ajudar als més necessitats. Podria donar-ne més? Segur que sí, com tothom. ¿O és que els ateus que tant critiquen l'ostentació i el museu vaticà no podrien donar més diners? En lloc de plantejar-se per què l'Església no ven les seves obres d'art (que al cap i a la fi és una institució privada), ¿per què no defensen vendre totes les obres d'art del museu del Prado, el Reina Sofia o el MNAC?

Tots, i quan dic tots em refereixo a tots, hem de mirar més el que fem nosaltres mateixos i deixar de criticar els altres perquè, en el cas dels cristians, si nosaltres fem el que ens pertoca en tots els aspectes de la nostra vida diària, no sols repararem la nostra Església sinó també el nostre món. Crec sincerament que sobra demagògia i falta esperit crític cap a nosaltres mateixos amb independència de les nostres creences polítiques i/o religioses.

Finalment voldria dirigir-me a tots els franciscans seculars per demanar-los quelcom. Cal, un cop tornem a una certa normalitat, que ens plantegem què podem fer per als més necessitats, què pot fer l'OFS local o l'OFS Catalunya per col·laborar amb els importants reptes que ens venen al damunt. Com a Orde hem de respondre a aquesta realitat, cal plantejar-se seriosament quan, on i com. Serà difícil i caldran nous esforços i sacrificis, fins a o podem o volem arribar?

Josep Serra, ofs

ASSEMBLEA ANUAL FRANCISCANS SECULARS DE CATALUNYA

La Província Franciscana Secular de Catalunya tenia previst celebrar la seva Assemblea anual, que enguany havia de tenir lloc el proper diumenge dia 10 de maig, a la Fraternitat Franciscana Secular de Sabadell.

L'Assemblea Provincial és una de les activitats més importants, on ens trobem totes les fraternitats locals, on s'estrenyen llaços de germanor i de comunió, on podem gaudir conjuntament del goig de la pertinença a la família franciscana, tot intentant imitar, seguir el camí d'amor sense límits que recorregué sant Francesc, per poder gaudir de la visió beatífica al Cel.

Pels motius que tots coneixem, enguany, l'assemblea com a tal no es podrà celebrar, ni en el dia previst ni en el lloc, però la xerrada prevista l'hem reprogramada pel dia 19 de setembre (dissabte) a les 10 del matí en el convent dels franciscans menors de Barcelona al carrer Santaló nº 60. Ja hem dit que no tindrà el format d'assemblea però estem contemplant la possibilitat de quedar-nos a dinar (ja explicaríem més endavant més detalls sobre el dinar).

Sobre el tema: ja que estem en l'any que hem dedicat a la reflexió sobre el fet de perdonar, volem acabar-lo amb una nova reflexió sobre el perdó, en aquesta ocasió des d'un punt de vista biològic: estem dotats, des d'una visió neurològica per al perdó? Quins mecanismes cerebrals, en resposta a quins estímuls ens poden conduir a l'acte del perdó? Per esclarir aquesta temàtica hem invitat a Ramon Maria Nogués, escolapi que gaudeix, entre d'altres mèrits, el de ser catedràtic emèrit de la Unitat d'Antropologia Biològica de la Facultat de Ciències i de la de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona.

La xerrada que no podem re-programar és la que ens havia d'impartir fra Martín Bitzer el dia 25 d'abril al convent de Granollers. Fra Martín és una frare conventual argentí que estava gaudint d'un any sabàtic en el nostre país, però ben aviat se'n torna al seu país. De totes maneres ens va prometre que ens enviaria material per tal de que el treballéssim en les fraternitats, un cop ens poguéssim tornar a reunir. Disposa d'un text que creu molt interessant i adequat per al nostre profit al que li està donant l'última forma.

Estem a la vostra disposició en el correu:

ofscatalunya@outlook.es

telèfon 635 61 24 31

Esperem retrobar-nos molt aviat.

**Redacció: O.F.S. Provincial, Diagonal 450, 08006 - Barcelona,
635 612 431**